

عنوان مقاله:

مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش (ACT) و پارادوکس درمانی (PTC) بر استحکام من پرستاران

محل انتشار:

فصلنامه پرستار و پزشک در رزم، دوره 11، شماره 38 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا تقی لو - Islamic Azad University

لیلا سادات عزیزی ضیابری - Islamic Azad University

افسانه خواجهوند خوشلی - Islamic Azad University

معصومه دامغانی میر محله - Islamic Azad University

خلاصه مقاله:

چکیده مقدمه: شغل پرستاری با توجه به وظایف گسترده نیازمند استحکام روان شناختی در سطح مناسبی است، بنابراین پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش و پارادوکس درمانی بر استحکام من پرستاران شاغل یکی از مراکز درمانی نظامی شهر تهران انجام شد. روش کار: روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری را تمام ۱۲۵ پرستار حائز معیارهای ورود به پژوهش شاغل در بخش‌های مختلف یکی از مراکز درمانی نظامی شهر تهران در سال ۱۴۰۱ تشکیل دادند. بر این اساس ۴۵ نفر به صورت در دسترس انتخاب شدند و در مرحله بعد به صورت تصادفی به سه گروه ۱۵ نفری در دو گروه آزمایشی و یک کنترل گمارش شدند. در این پژوهش از پرسشنامه استحکام من بشارت (۲۰۱۷)، استفاده شد. افراد گروه درمانی پذیرش و تعهد در ۸ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای فردی و گروه درمانی پارادوکس درمانی در ۶ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای فردی شرکت کردند؛ اما برای گروه کنترل مداخله صورت نگرفت جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل کوواریانس چندمتغیره و آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. یافته‌ها: درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش و پارادوکس درمانی بر استحکام من پرستاران شاغل یکی از مراکز درمانی نظامی شهر تهران اثر دارد؛ اما پارادوکس درمانی بر استحکام من اثربخشی بیشتری از درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش دارد. نتیجه گیری: این پژوهش تلویحات کاربردی به روان‌شناسان و مشاوران با توجه به تاثیر بیشتر پارادوکس درمانی در میزان استحکام من ارایه می‌دهد.

کلمات کلیدی:

Keywords: acceptance and commitment therapy, paradox therapy, ego strength

درمان تعهد و پذیرش، پارادوکس درمانی، استحکام من.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1783769>

